

Denne bestemmelse omhandler indholdet af forældremyndigheden. Den svarer til udkastets § 7, jfr. betænkningen s. 60–62.

Stk. 1 er med sproglige ændringer i overensstemmelse med myndighedslovens § 19, hvorefter forældremyndigheden medfører pligt til at sørge for barnets person og beføjelse til at træffe bestemmelse om dets personlige forhold. Der er alene foretaget den ændring, at det i selve lovtæksten præciseres, at retten til at træffe bestemmelse om barnets personlige forhold må ske ud fra barnets, og ikke forældrenes, interesse og behov.

Stk. 2 svarer med sproglige ændringer til den gældende lovs § 20. Forældrene kan efter bestemmelsen anvende barnets indtægter til dets underhold i passende omfang og under hensyntagen til deres og barnets stilling.

Til § 8

Bestemmelsen omhandler grundreglerne om, hvem forældremyndigheden tilkommer. Paragrafen er med en redaktionel ændring i overensstemmelse med udkastets § 8. Der henvises til betænkningen s. 62–63.

I *stk. 1* bevares grundreglen i myndighedslovens § 21, hvorefter forældrene i forening har forældremyndigheden over ægtebørn.

I betænkningen s. 31–32 har arbejdsgruppen redegjort for, hvorfor det ikke er fundet hensigtsmæssigt at foreslå ændringer af den gældende bestemmelse i myndighedslovens § 28, *stk. 1*, hvorefter moderen alene har forældremyndigheden over børn uden for ægteskab. Justitsministeriet kan tilslutte sig arbejdsgruppens synspunkter, og i *stk. 2* er denne regel derfor bevaret uændret.

I både *stk. 1* og *stk. 2* er der dog foretaget den terminologiske ændring, at betegnelserne »ægtebørn« og »børn uden for ægteskab« er udgået af lovtæksten. Der sondres i stedet mellem børn, hvis forældre er gift med hinanden, og børn, hvis forældre ikke er det. Der henvises til betænkningen s. 25–26. I betænkningen s. 62–63 er der redegjort for, at denne terminologiske ændring vil få en mindre – primært formel – betydning. Efter gældende ret skal parterne eller retten under en separations- eller skilsmissesag tage stilling til forældremyndigheden, hvis kvinden er gravid. Efter lovforslaget vil forældremyndigheden over et sådant barn, der er avlet under et ægteskab, men fødes efter en separation eller skilsmisse, uden videre tilkomme moderen alene. Genoptager forældrene samlivet, mens de endnu kun er separerede, vil de

uden videre få fælles forældremyndighed over barnet.

Den gældende myndighedslovs § 29, der bestemmer, at forældremyndigheden over adoptivbørn tilkommer adoptanten, er ophævet som overflødig. Der henvises til betænkningen s. 63.

Til § 9

Paragraffen, der er ny, åbner adgang for forældre, der ikke er gift med hinanden eller er separerede, til at aftale fælles forældremyndighed. Ugifte forældre har ikke efter gældende ret en sådan mulighed, heller ikke selv om de bor sammen. Bestemmelsen er med en redaktionel ændring i overensstemmelse med betænkningens udkastets § 9. Der henvises til betænkningen s. 64–66. I de almindelige bemærkninger pkt. 5 b er der nærmere redegjort for udformningen af reglerne om fælles forældremyndighed. Det er her præciseret, at det er en forudsætning for fælles forældremyndighed, at forældrene er enige. Det er endvidere understreget, at det er en gyldighedsbetingelse, at aftalen godkendes af statsamtet. Aftalen godkendes, medmindre den strider mod, hvad der er bedst for barnet. Det er ikke nogen betingelse for at kunne aftale fælles forældremyndighed, at forældrene bor sammen. Ved statsamtets godkendelse og den skrivelse, der vil blive sendt til forældrene herom, vil den ændrede retstilstand klart blive fastslået, ligesom forældrene vil få den nødvendige legitimation.

Bestemmelsen vil kunne anvendes til at genindføre fælles forældremyndighed i tilfælde, hvor forældremyndigheden i en periode kun har været hos den ene af forældrene, f.eks. efter separation eller skilsmisse. I forhold til arbejdsgruppens udkast er der foretaget den ændring, at adgangen for fraseparerede forældre til at aftale fælles forældremyndighed fremgår udtrykkeligt af selve lovbestemmelsen.

I de udtalelser, der er indhentet over betænkningen, har præsidenten for østre landsret peget på, at det enten ved en tilføjelse til § 9 eller i de administrative regler, der kan fastsættes i medfør af forslaget § 28, bør præciseres, at aftale om fælles forældremyndighed ikke kan godkendes, før faderskabet er fastslået. Overpræsidenten i København har anført, at aftalen ikke bør kunne godkendes, før barnet er 3 måneder gammelt. Baggrunden herfor er, at der i adoptionsloven er en regel om, at moderen ikke kan give samtykke til adoption, før barnet er 3 måneder gammelt.

Arbejdsgruppen havde i betænkningen s. 64–65 forudsat, at aftalen ikke kan godkendes, før fader-